

Sygn. akt VIII U 1585/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2021 r. , po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 stycznia 2021 r. , Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. D. prawa do świadczenia uzupełniającego. W uzasadnieniu wskazano ,że podstawą decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 15 lutego 2021 r. , który stwierdził ,że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji.

/decyzja k.10 – 10 odwrót akt ZUS/

W dniu 31 maja 2021 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie M. D. od ww. decyzji , w którym wskazała ,że nie zgadza się z ustaleniami Zakład Ubezpieczeń Społecznych. W treści odwołania wnioskodawczyni wskazała ,że z uwagi na niepełnosprawność oraz występujące schorzenia wymaga ona stałej pomocy innej osoby.

/odwołanie k.3 – 3 odwrót/

W odpowiedzi na odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego odrzucenie.

/odpowiedź na odwołanie k.6 – 6 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 stycznia 2021 r. M. D. złożyła wniosek o przyznanie prawa do świadczenia uzupełniającego.

/wniosek k.6 plik I akt ZUS/

W dniu 15 lutego 2021 r. Lekarz Orzecznik ZUS uznał, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Powyższe orzeczenie zawierało pouczenie o sposobie i terminie zaskarżenia.

/orzeczenie lekarza orzecznika k.8 plik I akt ZUS/

Od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS nie złożono sprzeciwu.

/okoliczność bezsporna/

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 kwietnia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. D. prawa do świadczenia uzupełniającego. W uzasadnieniu wskazano ,że podstawą decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 15 lutego 2021 r. , który stwierdził ,że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji.

/decyzja k.10 – 10 odwrót akt ZUS/

Od powyższej decyzji w dniu 31 maja 2021 r. zostało złożone odwołanie, które kwestionowało jedynie przesłankę medyczną , czyli niezdolność do samodzielnej egzystencji.

/odwołanie k.3 – 3 odwrót/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 477⁹ § 3¹ zd. 1 k.p.c. sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba

zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że odwołanie wnioskodawczynie opiera się jedynie za zarzutach o charakterze medycznym – kwestionuje ona ustalenia Lekarza Orzecznika ZUS (w ocenie skarżącej stan jej zdrowia uniemożliwia jej samodzielną egzystencję, gdyż wymaga ona stałej pomocy innej osoby), co oznacza iż jest ono niedopuszczalne z uwagi na fakt, że wnioskodawczynie przed wydaniem zaskarżonej decyzji nie złożyła sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do Komisji Lekarskiej ZUS.

Należy wskazać, że art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. oznacza, że możliwość rozpoznania przez Sąd odwołania wniesionego w określonych w nim sprawach uzależniona jest od wyczerpania przez zainteresowanego dwuinstancyjnego trybu orzekania. Niezachowanie tego trybu skutkuje odrzuceniem odwołania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 listopada 2007 r., III AUa 328/07, LEX nr 399971, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 17/05, OSNP 2006/15-16/245, III AUa 253/14 - postanowienie SA Szczecin z dnia 02.12.2014/. Na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. sąd odrzuca odwołanie, w którym ubezpieczony podnosi wyłącznie zarzuty przeciwko orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS w kwestiach określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 z późn. zm.), a zatem również w kwestii daty powstania niezdolności do pracy. (III AUz 43/14 - postanowienie SA Szczecin z dnia 23.06.2014).

Wnioskodawczynie może jedynie ewentualnie starać się przywrócić terminu do złożenia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, jednakże w tej kwestii właściwym do rozpoznania takowego wniosku jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., nie zaś Sąd Okręgowy w Łodzi.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. odwołanie wnioskodawczynie odrzucił.

Zarządzenie: odpis uzasadnienia doręczyć wnioskodawczynie.

S.B.